

Forssan yhteislyseon kasvatti Jyrki Koskelo pitää itseään etuoikeutettuna saatuaan Suomesta korkeakoulutuksen ja hyvät eväät työuralle. – Haluan antaa yhteiskunnalle jotakin takaisin, vaikka 99 prosenttia asiakkaistani onkin muita kuin suomalaisia, eläkepäivinään edelleen neuvonantaja työskentelevä Koskelo sanoo. KUVA: Lassi Puhtimäki

KUKA?

Jyrki Koskelo

- Syntynyt Helsingissä 1952 ja viettänyt lapsuutensa Jokioisilla. Ylioppilas Forssan yhteislyseosta.
- Opiskellut diplomi-insinööriksi teknillisessä korkeakoulussa ja suorittanut liiketalouden MBA-tutkinnon Massachusetts Institute of Technologyssä Bostonissa.
- Eteni työurallaan Maailmanpankin varapääjohtajaksi. Eläkkeellä ollessaan toimii hallitusammattilaisena ja neuvonantajana.
- Koti Wienissä ja New Yorkissa. Lomailee kesäisin mökillä Sysmässä, jossa mielipuuhiia ovat sienestys, marjastus ja metsätyöt.
- Perheeseen kuuluvat vaimo ja 25-vuotias Lontoossa asuva poika.

Maailma ei saa unohtaa Afrikan talouskasvua

Maailmanpankissa pitkän uran tehnyt Jyrki Koskelo näkee Afrikassa bisnesmahdollisuuksia. Maanosan vaurastuminen on myös haaste ilmastomuutokselle.

Kiti Salonen
Forssa

Jyrki Koskelo on vasta vanhempien ymmärtänyt, millaisessa maailmantilanteessa hän kävi Forssan yhteislyseota.

– Kun tulin tänne lukukaudella 1967–68, puolet maailman väestöstä näki nälkää. Suomi oli Maailmanpankin mittareiden mukaan kehittyvä maa, kuten yhä suurempi osa Afrikkaa nykyään.

Työuran kannalta oli käänteentekevä, että vanhemmat lähettivät hänet lyseoaikana vuodeksi vaihto-oppilaaksi Yhdysvaltoihin Englantia oppimaan.

Diplomi-insinööriksi valmistuttuaan Koskelo työskenteli suomalaisen konsulttifirman edustajana Saudi-Arabiassa ja osakkaana navigaattoreita kehittävässä yhdysvaltalaisyhtiössä.

Maailmanpankissa hän yleni aina yksityissektorin hankkeita rahoittavan International Finance Corporationin (IFC) varapääjohtajaksi asti. Nyt hän on eläkkeellä mutta tekee töitä enemmän kuin koskaan.

– Olen onnekas, ettei minun tarvitse murehtia perusturvasta vaan voin tehdä, mitä haluan, ja auttaa ihmisiä ja maita.

KOSKELO toimii neuvonantajana uusiutuvaan energiaan, ruokatur-

vaan ja rahoitusjärjestelyihin liittyvissä kysymyksissä Balkanilla, Lähi-idässä ja Afrikassa.

– Toisen maailmansodan jälkeen Euroopan merkitys maailmassa on vähentynyt koko ajan, Vanhan Koulun Killan koulupäivässä muuttuvasta maailmantilanteesta luennoinut Koskelo huomauttaa.

Hänestä katseet kannattaa suunnata Afrikkaan, joka tarjoaa bisnesmahdollisuuksia myös suomalaisyrityksille. Hän huomauttaa maanosan pysyvän köyhänä niin kauan kuin yksityinen sektori ei uskalla sijoittaa sinne. Kehityksen esteenä on tiedon epäsymmetria.

– Afrikasta tulee usein ensimmäisenä mieleen Etiopian nälänhätä. Moni ei tiedä, että viimeisen 10 vuoden aikana Afrikan bruttokansantuotteen kasvu on ollut globaalisti lähes Kiinan tasoa.

AFRIKKA on Koskelosta tärkeä maaosa myös siksi, että siellä syntyy enemmän lapsia kuin muualla maailmassa yhteensä.

– Ainoa pysyvä keino vähentää epätoivottua muuttoliikettä on luoda koulutusta, työpaikkoja ja elämänmahdollisuuksia köyhiin maihin, Koskelo korostaa.

Ihmisten pääseminen pois köyhyydestä on inhimillisesti oikein mutta haaste ilmastomuutokselle: väestön vaurastumisesta seu-

”Viimeisen 10 vuoden aikana Afrikan bruttokansantuotteen kasvu on ollut globaalisti lähes Kiinan tasoa.”

JYRKI KOSKELO
Neuvonantaja, hallitusammattilainen

raa energiatarpeen ja päästöjen kasvua.

Koskelo uskoo juomaveden puutteen synnyttävän vielä väkivaltaisia kiistoja ja muuttoliikettä. Eniten huolissaan hän on Intiasta, jossa 200 miljoonaa ihmistä kärsii vesipuutuksesta nyt.

– Tilanne tulee huononemaan nopeasti ja aiheuttamaan monen sadan miljoonan ihmisen muuttamisen.

TÄSSÄ maailmantilanteessa Suomen kannattaisi Koskelon mielestä satsata jätteiden käsittelyyn ja puukuituihin.

Maailmalla maanviljelyalueilla jopa 20 prosenttia vedestä käytetään puuvillan kasteluun. Puuvillan korvaamiselle puukuiduilla olisi merkittävä ilmastopositiivinen vaikutus.

Väestön ikääntymisestä ja huoltosuhteen keikahduksesta huolimatta Suomen tulevaisuuteen hän suhtautuu optimisesti – kunhan muutoksia uskalletaan tehdä.

– Lapsenlapsemme elävät yli 100-vuotiaiksi, joten eläkeiän on pakko muuttua. Ratkaisun täytyy lähteä siitä, että ne, jotka ovat terveitä, jatkavat uraa ja toimivat yhteiskunnan hyväksi. **FL**